

Almanach 1987

15. ročník
Národní přehlídky
ruských a sovětských
divadelních her

Svilavy 1987

Festival ZUC 1987
vyhlášený na počest
70. výročí VRSR

Úslav pro
kulturně výchovnou
činnost
v Praze

Letošním ročníkem završujeme patnáct let trvání Národní přehlídky ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách. Na přehlídku je to příliš krátká doba, abychom mohli bilancovat, zároveň však dost dlouhá, aby byla uznána její oprávněnost, aby si vydobyla své místo nejen na papíře, ale i v povědomí ochotnické i ostatní veřejnosti.

Bilancovat tedy nechceme. Chtěli bychom pouze uvést několik článků k zamyšlení a připomenout minulé ročníky jednak těm, kteří je s námi prošli, jednak těm, kteří přistoupili až v dalších letech, a nakonec i těm, kteří přijdou po nás.

Národní přehlídka se bude vyvíjet, proměňovat - tak, jak se budou měnit potřeby a cíle amatérského divadla i celé naší společnosti. Ale to, co bylo vykonáno, zůstává . . .

PERSPEKTIVY NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH DIVADELNÍCH HER

Zájmová umělecká činnost je jedním z nejpozoruhodnějších jevů naší socialistické kultury. Její široký rozvoj se stává nedílnou součástí socialistického způsobu života. Ve svém vnitřním působení - v kultivaci a rozvíjení tvořivých schopností lidí i v uplatnění v kulturně společenském životě míst je nezastupitelná. Tyto její společenské funkce jsou východiskem pro všechny obory a žánry zájmové umělecké činnosti a chci je také připomenout v souvislosti s hodnocením významu a perspektivami Národní přehlídky ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách.

Letos tato významná akce vstupuje do svého patnáctého ročníku. Ohlédnutí zpět je nezbytné k tomu, abychom mohli jít dále. Není třeba přesvědčovat o zásadním vlivu ruského dramatu na utváření českého realistického divadla. Stejně nepochybné jsou myšlenkové impulsy současné sovětské dramatiky. Za dobu konání přehlídky jsme zde přivítali více než 150 souborů a jejich představení zhlédlo mnoho desítek tisíc diváků. Zatímco v prvních ročnících přehlídky převládaly klasické texty (Gogolovy - Ženitba, Revizor a Mrtvé duše, Gorkého Měšťáci, divadelní hry A. P. Čechova, Gribojedovo Hoře z rozumu, Ostrovského Bouře a další), v současné době převládá současná hra. Připomeňme si texty V. Rasputina, A. Vampilova, K. Saji, J. Edlise, V. Šukšina, G. Gorina, M. Rozovského, B. Okudžavy, kteří patří mezi čelné sovětské autory. Ve svých hrách prodchnutých komunistickou ideovostí a lidovostí bojují za hodnoty socialismu. Velký ohlas získala publicistická hra A. Gelmana My, níže podepsaní, která je příspěvkem k diskusi o osobnosti socialistického člověka. Amatérské kolektivy sáhly také po dramatizaci závažných literárních textů, např. protiválečné prózy B. Vasiljeva (A zbylo jen ticho) nebo po ztvárnění filmových povídek (A. Mitta Johanka 1920). Svitavy byly také svědkem československých premiér. Za mnohé z nich připomeňme hru O. Pavlovové Podruhé vstoupit do téže řeky v podání souboru Svatoboj Domu kultury ROH Zbrojovky Brno. Plným právem můžeme proto prohlásit, že se svitavská přehlídka stala jedním z nástrojů poznání a zprostředkování ruské a sovětské dramatické tvorby našemu divákovi. Současně

je aktem rozvíjejícího se přátelství, spojenectví a spolupráce s lidem země Sovětů. K tomu přispěly i hostující sovětské soubory, kolektiv sovětských vojáků a Ukrajinské národní divadlo z Prešova.

Mění se také tvář přehlídky, která se stále více stává místem konfrontace různých stylů divadelní práce. Odborné semináře, organizované ve spolupráci ČÚV SČSP a ÚKVČ, přispívají k rozšiřování vědomostí o aktuálních novinkách sovětské dramatiky a o možnostech různých interpretací ruské klasiky. Do budoucna se však nemůžeme smířit s poměrně malým počtem seminaristů.

Sovětská i naše společnost prožívá dnes díky přestavbě hospodářského a sociálního mechanismu vzrušenou etapu svého vývoje. Tato přestavba se realizuje činy a činem je také umělecké dílo a umělcovo slovo. Tento dramatický zápas se plně odráží v současném dramatu. Poznamenává všechny složky divadelní práce. Znamená, že se amatérské divadlo stává stále více prostředkem sebevyjádření, prostředkem společensky aktivního a tvůrčího vyjádření postoje ke skutečnosti. S touto tendencí se setkáváme také v posledních ročnících svitavské přehlídky, avšak je třeba konstatovat, že právě dramaturgie je určitým problémem. I když určitou dramaturgickou nepružnost ve vydávání současné sovětské dramatické literatury musí řešit odpovědné instituce, je třeba, aby amatérští divadelníci přistupovali k ruským a sovětským hrám s větší invencí a menší pietou. Jako samozřejmý musíme brát požadavek, aby z každé inscenace byl patrný jasný názor na text, jasný světonázorový postoj, s nímž předstupují před svého diváka. Odpovídá to možnostem i vývojovým trendům našeho amatérského divadla a divadla vůbec. Jednou z možných cest jsou vlastní dramatizace literárních předloh sovětských spisovatelů. Právě v nejnovější sovětské literatuře, v dílech Jurije Trifonova, Daniela Granina, Vladimíra Dudinceva a dalších se spojuje úsilí o věcnost s přísnou objektivitou a emocionálním zabarvením: „Poznat a říci pravdu“ se stalo krédem současných sovětských spisovatelů. Dnes se nemůžeme spokojit jen s pouhým faktem, kolik ruských a sovětských autorů je v repertoáru amatérských divadelních kolektivů. Plně platí to, co bylo řečeno na IV. národní konferenci o zájmové umělecké činnosti v dubnu 1986 v Českých Budějovicích. Nelze se spokojovat s formálními přístupy k umění a produkovat podprůměrné či diletantské hry. Nesmíme dopustit, aby se prostřednictvím zájmových kolektivů šířil do našeho kultur-

ního a společenského života nevkus a neumění. Je úkolem odborně metodických zařízení, zřizovatelů i souborů samotných, aby usilovaly o prosazení nových tvůrčích přístupů i v inscenování ruských a sovětských her. Ruská a sovětská tematika by se měla objevit také v repertoáru souborů netradičního divadla, loutkářských souborů i souborů hrajících pro děti. Právě s nimi se totiž na svitavské přehlídce setkáváme pouze výjimečně. Přitom by se mohly stát vítaným obohacením přehlídky jak pro svitavské obecenstvo, tak pro samotné divadelníky. Rezervy jsou také v koncepci přehlídky jako tvůrčí dílny a v jejím metodickém vyznění. To je úkolem organizátorů přehlídky, zejména hlavního ideového a odborného garanta - Ústavu pro kulturně výchovnou činnost.

Svitavská přehlídka je také místem, kde se projevuje spolupráce s profesionálními divadelníky. Vážíme si jejich pomoci i ochoty, i když všechny možnosti zatím vyčerpány nebyly.

Chci zdůraznit, že i nadále považujeme tuto přehlídku za velmi významnou součást festivalu zájmové umělecké činnosti a že vyhlašovatel přehlídky - ministerstvo kultury ČSR i orgány a organizace spolupracující jsou odhodlány učinit vše pro to, aby přehlídka plnila své ideové a odborně metodické poslání. Vždyť právě zde, ve Svitavách, našla díky podpoře stranických a státních orgánů města a okresu a díky výborně pracujícímu organizačnímu štábu dobré zázemí. Podporujeme a budeme podporovat každou zájmovou uměleckou činnost, která se rozvíjí v duchu kulturní politiky strany a socialistického státu.

Svitavských přehlídek se účastní mnoho oficiálních hostů.

Prof. E. Šmeralová, CSc.,
členka ČUV SČSP,
při závěrečném projevu
v roce 1978.

Přijetí sovětského souboru
z Moskvy na OV KSČ
Svitavy, hosty vítá vedoucí
tajemník K. Potoček
(1986).

Zástupce MK ČSR dr. K. Lebeda při předávání cen v roce 1986.

Předseda ONV Svitavy J. Prchal vítá soubor z Moskvy (1986).

Jaroslav Gloser, tajemník OV KSČ Svitavy

VLIV NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH DIVADELNÍCH HER VE SVITAVÁCH NA ROZVOJ INTERNACIONÁLNÍHO VĚDOMÍ A CÍTĚNÍ DOSPĚLÝCH A MLÁDEŽE

Národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách, organizovaná od roku 1972 v rámci Měsíce československo-sovětského přátelství, je významnou kulturně politickou akcí v České socialistické republice. Uskutečnění této přehlídky nám dává možnost zhlédnout dramatickou tvorbu sovětských národů na vskutku širokém základě. Za uplynulých 14 roků bylo předvedeno na 90 různých titulů ruských a sovětských inscenací. Její výchovný vliv je nesporný, především v oblasti rozvoje internacionálního uvědomění a zvyšování občanské aktivity. „Amatérské divadlo má zásluhy v propagování ruské a sovětské dramatiky prostřednictvím svitavské přehlídky, která je svým významem, internacionálním cítěním a rozšiřováním myšlenkových hodnot klasických i současných dramatiků ojedinělou přehlídkou nejen v ČSSR, ale v celém socialistickém společenství,“ řekl v zahajovacím projevu v roce 1986 dr. Jan Kohout, ředitel odboru MK ČSR.

Ruská a sovětská dramatická tvorba má přetvářející vliv na výchovu nového člověka, jeho myšlení, jednání a socialistický způsob života. Zejména umělecky a ideově závažná díla se hluboce zapisují do vědomí lidí a představují nepomíjivou hodnotu. Nejde však pouze o velká společenská dramata, ale i o drobné příběhy ze života člověka... I hrami z historie, klasickou tvorbou dokáže hovořit k problému současnosti. Dramaturgie národní přehlídky sleduje podporu úsilí bojovat za vše nové, pokrokové a rozhodně vystupovat proti všemu, co je protisocialistické, protisovětské. To je v souladu s tezí XVII. sjezdu KSČ, která uvádí, že kultura a umění mají „významné poslání při obohacování duchovních sil a schopností lidí v jejich ideovém a morálním růstu.“

Internacionální vliv kultury na vědomí a cítění lidí „v procesu sbližování národů a národností SSSR a socialistických zemí“ podtrhl také XXVII. sjezd KSSS.

Tato aktiva jsou základem ideové jedinečnosti svitavské přehlídky v oblasti amatérské divadelní tvorby v ČSR a výrazným příspěvkem na úseku internacionální výchovy

dospělých a mládeže. S proletářským a socialistickým internacionalismem je úzce spjata socialistické vlastenectví, které se vyznačuje hlubokou uvědomělostí, oddaností k vlasti a úsilím rozmnožit její bohatství. Přehlídka se svým humanistickým posláním zapojuje i do boje za mírovou budoucnost a sociální pokrok lidstva.

Podněcuje zájem o klasickou a současnou ruskou a sovětskou dramaturgii, seznamuje diváky se současnými hodnotami, ale i problémy dnešního života sovětské společnosti, se závažnými problémy dneška. Přehlídka přispívá k upevňování československo-sovětského přátelství. Stala se masovou manifestací, která za účasti pracujících z celého okresu - dělníků, družstevníků, inteligence, mládeže, vyjadřuje hluboké třídní vztahy a city internacionálního bratrství k lidu SSSR. Tuto skutečnost potvrzují také inscenace hostujících souborů ze Sovětského svazu, např. z Moskvy, Vyborgu-Gatčiny, Jenisejka, ale i z Burgasu (BLR), vítězů Poháru Stanislavského ze Slovenské socialistické republiky, které přispívají k vzájemnému porozumění a přátelství.

Zaslouží ocenit odpovědnost amatérských divadelních kolektivů, že dokáží působivě a s odpovídající uměleckou úrovní předvést inscenace ruských a sovětských her na našich jevištích především pro početné publikum ve svých okresech a krajích a ti nejlepší na svitavské přehlídce.

V neposlední řadě k rozšíření zájmu o ruskou a sovětskou divadelní tvorbu, k zvyšování úrovně inscenací a jejich vlivu na diváky přispívají teoretické semináře, které slouží k rozšíření znalostí o divadelním umění i o sovětské současnosti. Zúčastnili se jich i lektoři ze Sovětského svazu, např. A. S. Korbina, N. V. Petrosjanová, zástupkyně ministerstva kultury SSSR.

Svitavská přehlídka získala své pevné místo v divadelním světě ČSR a svými hodnotami, mezi něž počítáme výrazný internacionální vliv na myšlení a cítění lidí, je akcí širokého významu a dosahu.

Zahraniční účastníci přehlídky jsou vždy vítanými hosty.

Lidové divadlo Domu kultury Nizami obce Mardakjany - Baku, Azerbajdžánská SSR - E. Bachyšem - Melikmamed (1985).

Satirické divadlo Všeodborového domu kultury Burgas (BLR) N. V. Gogol - Ženitba (1973).

Divadelní studio v Čechovově ulici, soubor Lidového divadla Moskevského chemicko-technologického institutu D. I. Mendělejeva (SSSR) M. Ščepenka - Jednou ráno před soumrakem.

Prof. Eva Šmeralová, CSc., členka předsednictva ČÚV SČSP

UPŘÍMNÉ PODĚKOVÁNÍ

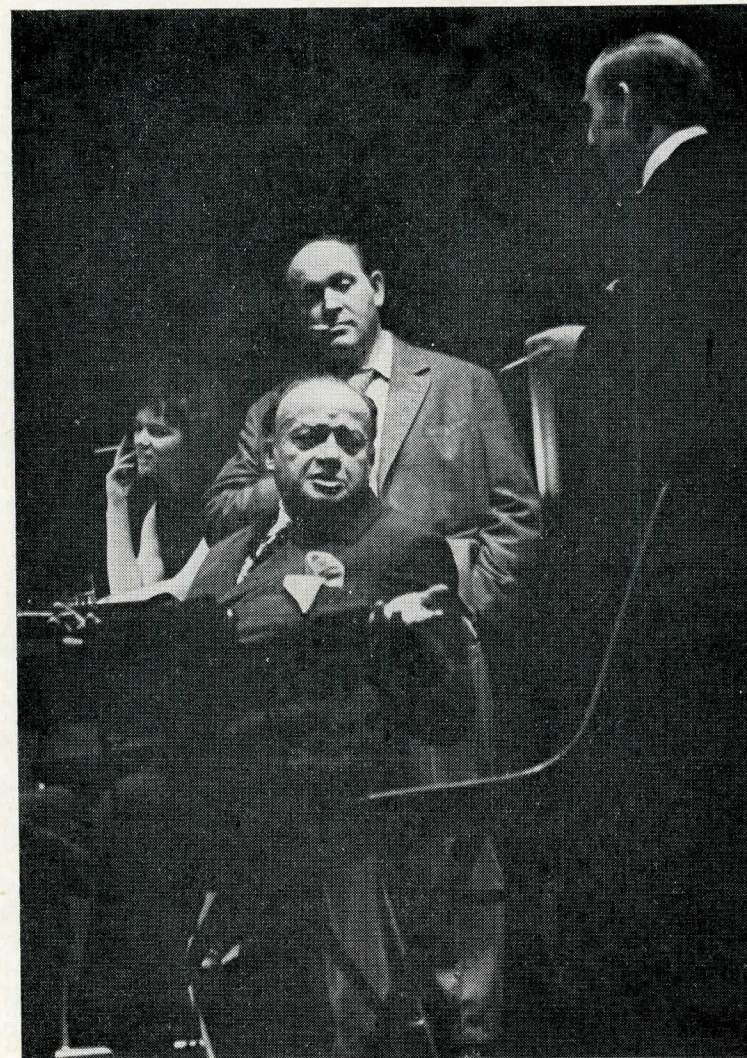
Mnoho se dnes hovoří o lidském faktoru. Stále více si uvědomujeme, že iniciativa a aktivita člověka může významně působit na vývoj událostí, řešení problémů a plnění naléhavých úkolů naší socialistické společnosti. Velice záleží na postoji člověka, na jeho lidských kvalitách, na prosazování společensky prospěšných cílů. Proto mně asi tolik přirostla k srdci Národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách, která letos slaví své 15. jubileum. Dnes už pokládáme všechno za samozřejmé. Ale kolik lidského úsilí a obětavosti za onou patnáctiletou činností je! Proto se tak ráda setkávám s Jiřím Karešem, který je duší Lidového divadla ve Svitavách, s Jaroslavem Suchým a dalšími soudruhy, kteří vykonali mnoho prospěšného pro vznik i rozvoj svitavského festivalu - dnes vpravdě svátku amatérského divadla. Často společně hovoříme o Zdeňku Nejedlém. Je naším stálým vzorem osobnosti s pevným životním názorem, jehož láskou bylo také divadlo, tvořivost lidu a ruské a sovětské divadelnictví. Nemohu zapomenout, s jakou radostí mně před lety Olga Gisübelová, dlouholetá pracovnice SČSP, svěrovala k předání nejlepšímu souboru přehlídky Pohár A. P. Čechova, pyšná na to, že ČÚV SČSP bude Pohár udělovat pravidelně.

Při vzniku festivalu bylo mnoho nápadů, názorů, úsilí, obětavé dřiny. Ale prosadit a dále rozvíjet festival nebylo snadné. Důležité ovšem bylo, že svitavští soudruzi z Lidového divadla byli hluboce přesvědčeni o tom, že právě v oné době, kdy na repertoáru bylo ruských a sovětských her poskrovnu, je třeba navázat na nejlepší tradice amatérského divadla a založit festival, který bude ruské a sovětské hry propagovat. Je velkou zásluhou, že díky podpoře stranických a státních orgánů a společenských organizací NF se podařilo získat desítky a desítky amatérských souborů a prostřednictvím patronátních závodů vděčné a vnímavé publikum - dělníky, zemědělce, školy a další milovníky divadla. Díky obětavé a cílevědomé práci se podařilo skutečně velké dílo s významným kulturně politickým dosahem. Festival ruských a sovětských her přerostl rámcem okresu. Stal se jedinečnou národní přehlídkou, kterou každoročně vyhlašuje MK ČSR a další

instituce, stal se pevnou součástí Měsíce československo-sovětského přátelství.

Protože každý ročník přehlídky je organizátory připravován s láskou a odpovědností, projevuje se to i v její atmosféře. Je patrna radost souborů, že mohou účinkovat, naplněné hlediště svědčí o spontánním zájmu, je záslužné, že se podařilo získat tolik profesionálních pracovníků, kteří jsou členy poroty, vystupují na seminářích, setkávají se se soubory, vedou tvůrčí besedy a hodnotí inscenace. Uvědomíme-li si, že u většiny jde o dobrovolnou činnost, o to víc oceňujeme živý zájem, dělnou a přátelskou atmosféru. Za patnáct let se zúčastnil festivalu značný počet souborů, velký význam má i účast slovenských a zahraničních kolektivů a hostů, zejména ze SSSR. Je až neuvěřitelné, že bylo uvedeno přes sto inscenací ruských a sovětských divadelních her a zájem o současnou problematiku stále stoupá. Prostřednictvím divadelního umění se hovoří o otázkách naší současnosti, o našem člověku.

V dnešní době, kdy závěry XVII. sjezdu KSČ a XXVII. sjezdu KSSS je třeba uvádět v život, je poslání Národní přehlídky ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách vpravdě naléhavé. Iniciativa a obětavá práce organizátorů a všech, kteří se na rozvoji přehlídky podílejí, zasluhuje ocenění a upřímné poděkování. Zároveň přejeme všem mnoho úspěchů do dalších let v této záslužné a ušlechtilé kulturně politické činnosti!

Prolog k Národní přehlídce tvořil Festival ruských a sovětských divadelních her v roce 1972, kterého se zúčastnilo Lidové divadlo JKP ROH Svitavy s hrou K. Simonova Ruská otázka.

Jedno z prvních neúspěšnějších představení pro děti v roce 1977: S. a P. Weigovi - Když Petruška s kocourem hráli divadlo (Doprapo Praha).

Ing. Vladimír Hetflejš, vedoucí odboru kultury Vč KNV

ZKUŠENOSTI Z PŘEDCHOZÍCH ROČNÍKŮ NÁRODNÍCH PŘEHLÍDEK RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH DIVADELNÍCH HER VE SVITAVÁCH

Zamysleli jsme se někdy nad nimi? Víme, které to vlastně jsou? Čím jsou cenné? Umíme je předat dalším? Dokážeme je zobecnit a využít i jinde?

Dovolte mi při letošním malém jubileu, patnáctka je přece kulatá, malé zamyšlení nad výše položenými otázkami. Bude to jistě subjektivní, bude to pohled letmý, ale bude v tom vzpomínka a vlastní poznání, protože jako divák i bývalý ochotník - jsem tam byl.

Ve Svitavách, právě tak jako jinde, kde podnikli obdobnou věc, především objevili obrovský poklad. V lidech. V lidech od divadla, v lidech okolo divadla, v divácích. Víte, co to je, organizovat divadelní festival a ještě v něm soutěžit? Víte, co to je, pozvat do města nejlepší ochotníky z celé republiky, být jim pečlivým hostitelem a dělat jim „pomyšlení“ - v technicky nevyhovujícím divadle? Víte, co to je, vydávat v noci festivalový zpravodaj, vítat delegace, zvát diváky, organizovat besedy s porotou a přes den na svém pracovišti nic nezanedbat z „civilního“ povolání? Přehlídka prověřila lidi, objevila v nich netušené možnosti, zformovala je a vzájemně přiblížila. To byly první velké zkušenosti.

Ve Svitavách založili Festival ruských a sovětských divadelních her v době, kdy po celospolečenské krizi se na sovětskou tvorbu mnohý díval s despektem. A ejhle! Ono to šlo, ono to nebylo tak zlé, jak pochybovači našeptávali. Naopak! Přehlídka zabrala a přijali ji ochotníci i diváci. Byla učiněna zkušenost, že krize se skutečných hodnot a starých přátelství nedotýká.

Ve Svitavách nabídli ochotníkům šanci. Konfrontovat si vzájemně svoji tvorbu, studovat práci druhých, vyslechnout odborné recenze nepovolanějších odborníků, předvést práci a hledat nové cesty interpretačního umění, dramaturgie, režie - divadla.

Přišla veliká zkušenost, že zájem ochotníků o vzdělání, o kvalitu - je často větší, než kapacitní možnosti pořadatelů. Ve Svitavách, v tam dosud nevídané míře, pozvali ke spolupráci podniky, organizace, diváky. Nabídli jim téměř

vyčerpávající festivalový program. A oni vydrželi! Divadlo tradičně bylo plné a podniky pozorné. Najednou přehlídka patřila městu a město přehlídce. To byla další velká zkušenost. A takových by bylo více. Každý z nás by je mohl vyjmenovat, ale já teď považuji za důležitější připomenout dvě posledně nadhozené otázky: umíme zkušenosti předat dalším a umíme je využít jinde?

Celý vývoj kulturně společenského života na Svitavsku v posledních letech, celá politicko-organizátorská práce, celá současnost v této části kraje dokazuje, že ano. Samozřejmě nevychází vše z přehlídky, to je nesmysl, ale nikdo nemůže přehlédnout, že ona patnáctiletá práce má své plody i mimo rámec divadla, že má své stopy v aktivitě lidí, v kulturním cítění a v pocitu sounáležitosti k městu a okresu. A zakladatelé mají své nástupce. Třeba dosud chybující, ale učenlivé. Možná by jich mohlo být více ...

Co na závěr? Chci poděkovat. Za velikou práci, asi dosud nedoceněnou. A popřát další sílu, nápady, pochopení druhých. Bude to potřeba. Je totiž mnohem jednodušší přehlídku založit, než ji udržet.

Ve Svitavách dokázali vytvořit novou, skutečně socialistickou tradici. Lze se z ní učit. A to je ta poslední, možná nejceněnější zkušenost.

Doprovodný program přehlídky tvoří řada kulturně politických akcí.

Výstava „Scénografie sovětských her“ z tvorby výtvarníka Antonína Vorla (1976).

Všechny soubory vzdávají hold osvoboditelům kladením věnců u Památníku osvobození.

B. Vasiljev „... a jitra jsou zde tichá“. Divadelní soubor Tyl Rakovník (1977).

A. P. Čechov „Svůj k svému“.
Divadlo AHA, MKS Lysá
nad Labem (1986).

M. Gorkij „Falešná mince“. Amatérská scéna KKP Rožnov pod Radh.
(1973).

Prof. dr. Jan Císař, CSc.

INSPIRACE

aneb o vztahu českého amatérského divadla k ruské
a sovětské hře

Není snad nutné příliš zdůrazňovat a ani zevrubně rozvádět, že české divadlo má k ruské divadelní kultuře už od minulého století velice blízko. Dokonce by se mohlo říci, že jde o svazek nejtěsnější, v němž nechybí ani výrazné momenty citové. Ale to ponechme stranou a připomeňme si takřkajíc racionální divadelní podstatu. Či jinak - hlavní linii tohoto vztahu, jež spočívá nepochybně v tom, že českému divadlu se tu dostává už po dlouhou dobu neobyčejně silných inspirativních momentů. Z jistého hlediska vzato lze určité klíčové body českého divadla a jeho vývoje spojovat s podněty, jež mu přinesla ruská a později sovětská divadelní hra. Jen namátkou některé příklady. Nástup realismu na české jeviště - nebo lépe: signály oznamující zrod čehosi nového, o čem zatím česká dramatická tvorba neměla ani potuchy, se ozvaly poprvé dílem Ostrovského. A třeba proměňující se názor Nerudův na potřebnost a užitečnost této „drsné pilulky“ ukazuje citlivě jako seismograf, jak Ostrovský vstupoval do atmosféry především společenské, která si vyžadovala schopnost objevit nekompromisně základní třídní rozpor kapitalismu prostředky zcela novými. Dramata Čechovova znamenají potom na začátku našeho století ohromnou posilu tohoto divadelního proudu, jenž nazýváme psychologickým realismem. A neméně tak i dramatika Gorkého neznámá jen jedno další jméno autora a další tituly v repertoáru. I skrze ni zaznívají tóny, které ohlašují setkání s čímsi, co přesahuje zkušenosti české dramatické produkce, takže existovalo několik inscenací Gorkého, které v historii českého divadla přinejmenším otevíraly pohledy na témata doposud netušená či alespoň nevyslovená s takovou naléhavostí. A je ke cti i českého amatérského divadla, že jedna z těch inscenací patří i jemu, neboť o významu inscenace Měšťáků, která vznikla na půdě DDOČ, nelze mít nejmenších pochyb.

Další nová kvalita nastává v okamžiku, kdy se české divadlo setkává se sovětskou hrou, která už bezprostředně a přímo čerpá své vnější téma i svou tematiku vnitřní z kvasu, jež způsobila Říjnová revoluce. Olomoucká Optimistická tragédie či vinohradská Zkáza eskadry - abychom jmenovali inscenace nejznámější - byly samozřejmě

především politickým činem, které rozčeřily hladinu veřejného života předmnichovské republiky. Ale byly to i činy divadelní, neboť takto se české divadlo přes dramatický text dostávalo konkrétní praxí do kontaktu s celou ohromnou rozlohou sovětské divadelní kultury a nacházelo v nich posilu pro své pokrokové tendence a snahy. A o tom, co znamenala sovětská divadelní tvorba pro naše divadlo po roce 1948, není snad třeba příliš mluvit. Jistě, dostaly se tehdy na jeviště i hry, které nepřežily svou dobu a právem už zapadly do archivů, kde z nich oprašují prach zapomnění pouze historikové. Ale to nic nemění na tom, že v okamžiku, kdy se naše divadlo dalo jako celek cestou socialistické orientace, byla to sovětská hra, jež pro tuto cestu představovala jednu ze základních opor.

Tento krátký pohled zpět nechtěl samozřejmě ani v nejmenším být historickým výkladem, tím méně studií historického rázu o vztahu českého divadla k ruské a sovětské dramatičce. Chtěl jenom upozornit na dvě základní fakta. Za prvé na to, že v ruské a sovětské dramatičce - samozřejmě především v jejích vrcholech - se české divadlo vždy potkalo s tématy, která nazírala jisté životní oblasti a problémy se vzácnou otevřeností a nemilosrdnou kritičností a zároveň tak českému divadlu velice často zprostředkovávala poznání, jež jeho vlastní tvorbě bylo buď odepřeno zcela, nebo ještě nedosáhlo onoho stupně otevřenosti a kritičnosti. Nehledě na to, že v okamžiku, kdy se sovětská tvorba dostávala na jeviště buržoazní republiky či poté na jeviště divadel společnosti, která teprve nastoupila svou dráhu k socialismu, měla tu funkci ohromné společenské inspirace, neboť doslova manifestačně zjevovala příslib budoucnosti. Za druhé se skrze ruskou a sovětskou divadelní hru české divadlo - opět jistě hlavně v jejích vrcholech - dostávalo do kontaktu s vyspělou divadelní kulturou, která poskytovala mnohé impulsy umělecké. Neboť je nesporné, že zejména ruská divadelní klasika představuje jedno z největších dědictví, které má dnes činohra evropského typu k dispozici pro jedno ze svých velkých poslání - udržovat stále živou a stále znovu se obnovující historickou paměť o zkušenostech, jež lidstvo ve svých dějinách nabylo. A abychom to řekli přesně: je to paměť o jednání člověka, který tímto jednáním vstupuje do své doby a je jedním dějinným subjektem, spolutvoří její společenskou praxi. Což samozřejmě dvojnásobně platí o sovětské dramatičce, neboť - ať už jako každá umělecká činnost měla své vrcholy i své bolestné prohry a slepé uličky -

člověk jako tvůrce dějin, jako nositel revolučního jednání, jež proměňuje svět, je jejím ideálem, který se pokouší neúnavně svojí tvorbou zmocí.

A teď je snad čas skočit rovnýma nohama do naší současnosti, nebo přesněji: do současnosti našeho amatérského divadla. Prodělalo v posledních letech, od počátku sedmdesátých let, což se zhruba kryje s trváním svitavské Národní přehlídky ruských a sovětských divadelních her, ohromný vývoj. Neraď kdykoliv shledávám jakousi vnější symboliku spočívající často v náhodných souvislostech, ale přesto si myslím, že tato shoda existence svitavské přehlídky s oním vývojem amatérského divadla není tak docela náhodná. Je třeba si uvědomit jedno: svitavská přehlídka byla první, která svou specifičnost začala budovat na jasně zadaném tématu. Všechny ostatní přehlídky mají tuto specifičnost dānu a určenu jinak. Ale Svitavy vyžadují a ukládají téma: vyrovnat se po svém a za sebe buď s ruskou nebo sovětskou divadelní hrou. A tohle se stávalo na počátku sedmdesátých let jedním z hlavních motivů i cílů amatérské divadelní činnosti. Jistě - svitavská přehlídka akceptovala své téma ještě i z jiných důvodů: považovala za nutné a potřebné demonstrovat, a nejenom demonstrovat, ale i prakticky pro to něco učinit, politické a společenské spojení s prvním socialistickým státem světa, ale to nemění nic na tom, že takto poskytl i svůj ne nepodstatný impuls našemu amatérskému divadlu právě v okamžiku, kdy se tvořivost jako výraz vlastního - a tím i jiného, přinejmenším autentického (když už ne nového) - osvojení si skutečnosti a světa, stala jedním z pilířů, na nichž byla jeho estetická aktivita a společenská potřeba postavena.

Všechno to, o čem jsme na počátku mluvili jako o jisté kvalitě ruské a sovětské divadelní hry, se tu teď dostalo do nových souvislostí. Amatérské divadlo, které vykročilo za hledáním svého nově formulovaného poslání v socialistické společnosti, která zahájila druhou etapu kulturní revoluce, nalezlo pojednou také v ruské a sovětské dramatičce výraznou inspiraci pro své nové cíle, pro rozvíjení svých osobitých přístupů, a hlavně své nové metody, čím dále tím více upevňovalo vědomí o nutnosti vlastního postoje ke skutečnosti. Ostatně - téma jako projev tohoto postoje, jako projev uvědomělého vztahu k jistému problému, o němž se hraje, jako přesně slovy formulovaný záměr, k němuž inscenace míří, se tehdy také stalo jedním z příznaků toho vývoje, kterým amatérské divadlo prochá-

zelo. A tak téma svitavské přehlídky jako rovněž formulovaný záměr souznělo - řekněme spřízněně duchem - s tímto trendem amatérského divadla.

Leč nechme teď svitavskou přehlídku a položme si otázku ještě jinak: čím mohly ruské a sovětské divadelní hry prospět a přispět této tendenci, bez ohledu na to, zda by svitavská přehlídka byla nebo nebyla? Odpověď je myslím nasnadě. A spočívá znovu v onom konstatování, které bylo učiněno v úvodu. Naše současné amatérské divadlo se prostě v žádném případě nemůže vzdát té jedinečné zásoby společenských a divadelních zkušeností, které má v ruské a sovětské divadelní hře. A nemůže to učinit zvláště dnes, kdy - jak už bylo řečeno - tvořivost je výrazem osobního postoje ke skutečnosti. Nezapomínejme na to, že velká část amatérského divadla přítomnosti je stále ještě ve své tvorbě opřena plně o dramatický text; ten je východiskem i cílem jejich inscenační aktivity. A byť samozřejmě usiluje o svou osobní interpretaci jeho divadelních i myšlenkových hodnot, stále tu zůstává nutnost mít dramatický text jako rozhodující podnět pro tvořivost inscenátorů. Je tedy z toho snad dost zřejmé, že ruská a sovětská divadelní hra pro všechny kvality, které jsem stručně na počátku vyjmenoval, zůstane i pro naše amatérské divadlo tohoto typu stálou inspirací, neboť svou velikostí nutně a nezbytně provokuje u lidí vskutku tvořivých potřebu vyrovnat se se svými tématy jako s tématy trvale aktuálními a naléhavými.

Ale ani soubory, které už vstoupily na půdu tzv. autorského divadla a jsou schopné vytvářet si své scénáře z jakýchkoliv literárních podnětů, se nemohou vzdát této tak inspirující oblasti. Možná už tu nemůžeme mluvit o ruské a sovětské divadelní hře, ale o ruské a sovětské literatuře, která se stává součástí našeho amatérského divadla. Ale to je jenom jedna z podob dnešního divadla, která snad mění naše tradiční pohledy - ovšem na druhé straně otevírá možnosti objevování dalších a dalších témat, která provokují vlastní postoje, názory, přemýšlení. Platí to zejména o vztahu našeho amatérského divadla k současné sovětské próze. I když pokusy převést ji samostatně na jeviště nejsou v amatérském divadle tak časté, většinou - pokud se objevily - znamenaly výpravu neobyčejně podnětnou a zajímavou. Odkrývaly a odhalovaly nejenom nové vrstvy skutečnosti, ale také se musely vypořádat se složitými úkoly jevištního převodu, což znovu znamenalo další impuls pro tvořivost.

Tedy opět inspiraci, která vždycky byla průvodním a organicky vzniklým znakem setkání našeho divadla s ruskou a sovětskou divadelní hrou. Aniž bychom si hráli na pro-roky, dá se soudit, že tato inspirativnost nejen potrvá, ale i poroste, neboť cesty, po nichž se současná sovětská literatura včetně dramatu vydala, jsou cesty, které chtějí jít tím směrem a tempem, jímž se ubírá dynamika celé sovětské společnosti. A je-li naše amatérské divadlo čím dále tím více napřeno k tomu, že chce tvořit svou jedinečnou výpověď o našem životě, naší společnosti, pak se musí zákonitě i ono s touto dynamikou, která se stává bytím celého socialistického společenství, potkat. Neboť jinak by svou výpověď zaostávalo za dobou. Je třeba si uvědomit jedno: vztah českého amatérského divadla k ruské a sovětské literatuře, ruské a sovětské hře je v tomto smyslu objektivní nutností. A jsem přesvědčen o tom, že všechny skutečně poctivě a uvědoměle pracující amatérské soubory i jejich členové to vědí - nebo alespoň cítí. Jistě, doba vytvořila novou kvalitu tohoto vztahu. Jde vskutku o souznění ducha a srdce, jde vskutku o vůli po svém a za sebe vstoupit do společnosti a říci své slovo k jejímu dění, spolutvořit její společenskou praxi. Půjde tedy o uvědomělý výběr, který bude tomuto souznění odpovídat a nikoliv o náhodnou volbu, protože se něco hrát musí, nebo o jednorázový akt sloužící k určité příležitosti.

Ale o to větší bude ona inspirace, kterou přináší ruská a sovětská hra našemu amatérskému divadlu. O to současnější se stane tradice této inspirativnosti, na niž samozřejmě navazujeme, ale kterou vždycky jako každou tradici také překonáváme.

Nedílnou součástí přehlídky se stala její pracovní část - semináře a rozборы představení se soubory. O přehlídku projevují zájem také sdělovací prostředky.

Seminář PhDr. Vlasty Smolákové, CSc. v r. 1985 byl hojně navštěven.

Odborná porota nemá nikdy jednoduchou úlohu - PhDr. Daria Mrázová, Václav Mareš (předseda poroty) a Alena Urbanová při hodnocení v roce 1986.

Pohovory se soubory jsou otevřené, účastní se jich řada diváků, mezi nimi Láďa Lhota, nestor divadelních ochotníků.

Pro zvláštní požadavky souborů jsou ve Svitavách k dispozici další prostory.

Sál OKS Divadlo pro 111 České Budějovice - Ať žije Paříž.

Malý sál Domu odborů Divadlo Cylindr Brno III - Trust.

Sál Městského dvora Doprapo Praha - Pinokijo.

Jaroslav Suchý, místopředseda ONV Svitavy,
předseda organizačního štábu NP RSDH

ORGANIZAČNÍ ZABEZPEČOVÁNÍ NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH DIVADELNÍCH HER

Tak náročná akce, jakou národní přehlídka je, by se nemohla obejít bez aktivní pomoci mnoha dobrovolných i profesionálních pracovníků. Proto byl schválen organizační štáb jako orgán rady ONV, ve kterém jsou zastoupeny všechny rozhodující okresní, stranické, státní a společenské orgány a organizace, jejichž pomoci si nesmírně vážíme.

S organizačním štábem úzce spolupracují komise, zvláště zvýrazňujeme činnost Sdruženého klubu ROH, nositele Ceny Antonína Zápotockého, která mu byla udělena právě za spoluúčast při zabezpečování národní přehlídky.

Organizační štáb vychází ve své činnosti ze statutu a soutěžního řádu, které byly schváleny hlavním vyhlášovatelem - ministerstvem kultury ČSR. Za výběr souborů a divadelních inscenací na přehlídku odpovídají krajská kulturní střediska, konečný návrh programu, sestavený divadelním oddělením ÚKVČ a projednaný programovou radou ÚKVČ, schvaluje ministerstvo kultury ČSR. Své místo a funkci, zejména v ideovém a organizačním zabezpečování, sehraává také řídicí výbor všech národních přehlídek ve Východočeském kraji, který je ustaven jako poradní orgán MK ČSR.

Národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her má tu jedinečnou a zvláštní výjimečnost proti jiným přehlídkám v ČSR, že jí doslova žije celý okres. Spolupodílejí se na ní všechna města a 150 patronátních závodů a institucí z celého okresu.

Proto je její význam při 15. výročí vzniku zapsán v širokém povědomí nejen v okrese, ale i v celém Východočeském kraji, v ČSSR, ale i v zahraničí, zejména v Sovětském svazu.

Organizační zabezpečování přehlídky je nepřetržitou prací organizačního štábu. Dá se říci, že jedna přehlídka končí a druhá se připravuje. Všestranná péče je věnována především souborům, a to jak našim, tak i milým hostům ze Slovenska, vystupoval zde i kolektiv z Burgasu a několikrát soubory ze Sovětského svazu. Přehlídka vyžaduje

mnoho starostí o pracovníky tisku, rozhlasu, televize, ale i o všechny hosty. Musí být zabezpečena důstojná výzdoba města, kulturních zařízení, restaurací, zajištěno ubytování a stravování, péče o porotu, vítání souborů na ONV a vytvoření všestranně dobré atmosféry, kterou všichni účastníci oceňují a váží si jí.

Všichni ti, kteří se podílejí na přípravě a realizaci jednotlivých ročníků přehlídek (a mnozí již po dobu 15 let), dělají tuto náročnou práci s ochotou, rádi a věnují jí mnoho času a energie. Odměnou jim je dobře odvedená práce, působivé vystoupení jednotlivých divadelních souborů, které prohlubují a šíří přátelství mezi našim a sovětským lidem prostřednictvím ruské a sovětské divadelní tvorby, která je nám všem blízká.

Význam XV. národní přehlídky ruských a sovětských divadelních her je umocněn tím, že se koná v rámci oslav 70. výročí VŘSR a 65. výročí založení SSSR. Proto jí budeme věnovat všestrannou péči, aby odpovídala uvedeným slavným výročím našeho nejbližšího přítele - Svazu sovětských socialistických republik.

Pozorní diváci představení.

Zakládající řídicí výbor přehlídky.

Organizační štáb se zástupci patronů v roce 1986.

Jiřina Berlanová, tajemnice OOR Svitavy,
členka organizačního štábu NP RSDH

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH DIVADELNÍCH HER A PATRONÁTNÍ ČINNOST

Národní přehlídka ruských a sovětských divadelních her ve Svitavách si získala v řadách ochotnických divadelních souborů mnoho příznivců zejména proto, že se setkávají s nebývale velkým zájmem u diváků. Klasické i soudobé divadelní hry zhlédnou každý rok stovky pracujících závodů a družstev, která nad nimi převzala patronát. Již v prázdninových měsících se setkávají patronátní skupiny složené ze zástupců základních organizací ROH, vedení závodů, družstev a škol, aby projednaly úkoly, které vyplývají z jejich patronátní činnosti.

Patronátní skupiny jsou za uplynulých patnáct let již ustálené a podstatně se nemění. Každé představení patří vlastně podle sídla hlavního patrona jednotlivým městům okresu. Své zvláštní postavení a důležitost má divadelní večer věnovaný bezpříspěvkovým dárcům krve pod hlavní patronací okresního výboru Československého červeného kříže.

Při prvních schůzkách v červenci se setkávají zástupci hlavních patronátů s vedením divadelních souborů vybraných do národní přehlídky. Navazují první kontakty, divadelníci poznávají průmyslovou i zemědělskou výrobu okresu a na oplátku seznamují své patrony s historií souborů. Přátelství je často utužováno dalším písemným stykem, návštěvami a exkurzemi v závodech a při besedách po představení.

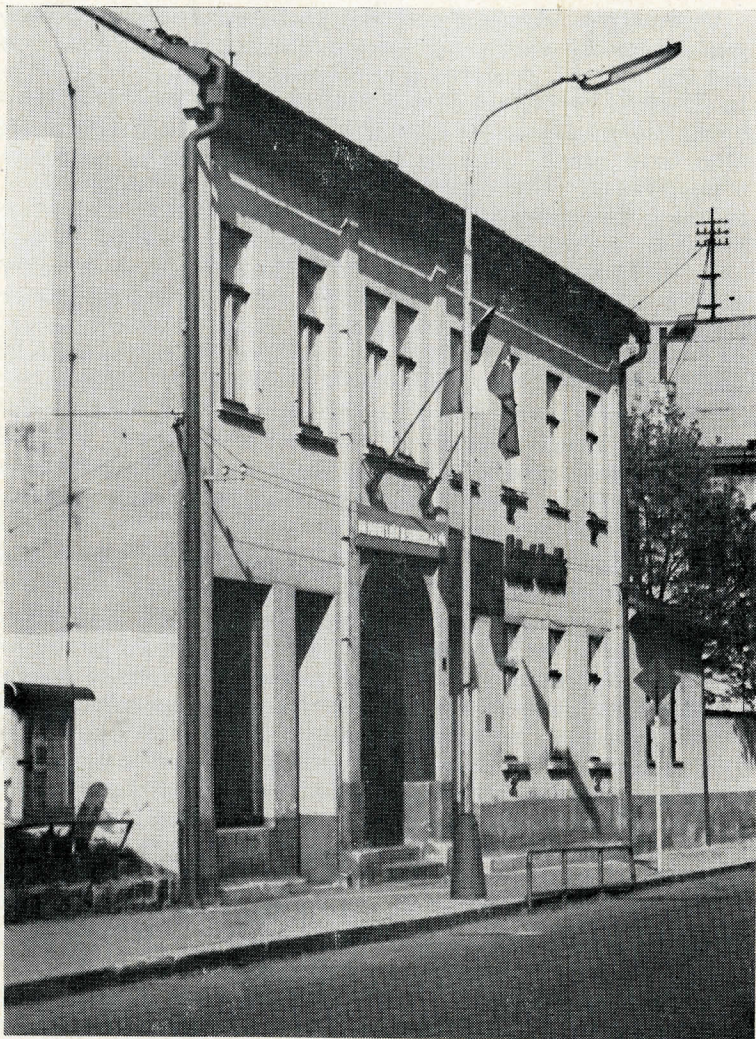
Patroni plní svou úlohu také ve vlastní péči o soubory. Vítají je při jejich příjezdu a chystají pro ně drobné upomínkové předměty. Jsou přítomni oficiálnímu přijetí souboru čelními představiteli okresu v zasedací místnosti ONV a při přátelském posezení navazují neformální přátelství, která velice často přetrvávají i několik roků. Takové vztahy pak dokumentuje skutečnost, že pokud je jejich známý soubor znovu vybrán do národní přehlídky ve Svitavách, přebírají nad ním z vlastního zájmu opět patronát.

Vedle závodů a organizací zemědělských a výrobních družstev věnují patronátní péči mimořádnou pozornost městské národní výbory a společenské organizace tak, aby ten jejich společenský večer patřil k nejzdařilejším.

Vyjmenovat všechny patrony, kteří touto formou propagují svitavský okres, by vyžadovalo napsat seznam více než 150 závodů, družstev a společenských organizací. Pro to za všechny jmenujme alespoň ty rozhodující, kteří přebírají hlavní patronaci a musí vyvinout mnoho organizačního úsilí navíc. Jsou to závodní výbory ROH společně s hospodářským vedením závodů a podniků Vigona n. p. Svitavy, Čs. tabákový průmysl Svitavy, Hedva n. p. Mor. Třebová, Vertex n. p. Litomyšl, TOS k. p. Svitavy, Adast n. p. Polička, Okresní stavební podnik Svitavy, Okresní podnik služeb Litomyšl, Jednota Svitavy, Státní statek Svitavy, Státní statek Moravská Třebová, jednotná zemědělská družstva SČSP Svitavy - Hradec, Rudý říjen Radiměř, Poličsko Polička, Pochodeň Korouhev, SNP Sebranice, Obránců míru Dolní Újezd, Osvobození Lubná, Pokrok Staré Město, Družba Kunčina, Budovatel Lavičné, Vítězný únor Vendolí, všechny střední školy v okrese, celá řada společenských a zájmových organizací NF v čele s organizacemi SČSP.

Amatérské divadlo přichází každoročně s novými, netradičními formami hereckého projevu a tím je také pro naše diváky přitažlivější. To se projevuje zájmem o jednotlivá představení a můžeme s radostí konstatovat, že je mnohdy pro hlavní patrony oříškem vyřešit stoupající zájem o vstupenky. Tato skutečnost je zřetelnější zejména v poslední době, kdy se národní přehlídka uskutečňuje v moderním prostředí nového Domu odborů ve Svitavách. Naplněný sál, pozorné publikum, to je amatérským souborům ta největší odměna za práci, čas a mnohé oběti, které své zálibě věnují. Nejenom, že poskytují kulturní zážitek, ale názorně ukazují, že i v současné době, která umožňuje našim pracujícím konzumovat širokou paletu profesionálního umění, lze volný čas využívat účelně a aktivně.

Všem patronům Národní přehlídky ruských a sovětských divadelních her za jejich záslužnou práci děkujeme a přejeme jim, aby se soubory a s jejich divadelními hrami strávili v jubilejním 15. roce NP RSDH příjemné večery s bohatými kulturními zážitky.

Budova Lidového divadla (nyní v rekonstrukci), dějiště předcházejících ročníků přehlídky.

Budova domu odborů, místo konání posledních ročníků přehlídky.

TITULY, KTERÉ BYLY ODEHRÁNY NA FESTIVALU A NÁRODNÍ PŘEHLÍDCE RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH DIVADELNÍCH HER VE SVITAVÁCH 1972—1986

1972 — FESTIVAL ruských a sovětských divadelních her

18. 11. Dramatické sdružení TYL KKP Čelákovice
N. V. Gogol — ŽENITBA
Hlavní patron: HEDVA n. p. Moravská Třebová
19. 11. Divadelní skupina Střední skupiny sovětských vojsk
Andrej Makajonak — TRIBUNÁL
Hlavní patron: KVOS školství, vědy, kultury a umění
25. 11. Divadelní soubor ZK ROH Mistra Aloise Jiráska Hronov
A. N. Ostrovskij — POZDNÍ LÁSKA
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy
1. 12. Divadelní soubor Kulturního domu ROH Dukla Pardubice
V. Korostylev — ČÁRY, MÁRY, FUK
Hlavní patron: ONV - odbor školství
2. 12. Soubor Divadla Ivana Olbrachta Tábor
N. V. Gogol — REVIZOR
Hlavní patron: TOS n. p. Svitavy
8. 12. Divadelní soubor JIRÁSEK Domu odborů Choceň
Maxim Gorkij — VASSA ŽELEZNOVOVÁ
Udělena Cena Ústavu pro kulturně výchovnou činnost Praha
Hlavní patronát: ADAST n. p. Polička a OV SČSP
9. 12. Divadelní soubor DISK při MsDO Trnava - Kopánka
A. N. Ostrovskij — POZDNÍ LÁSKA
Hlavní patron: ONV Svitavy
9. 12. Malé divadlo Jitřenka - soubor „C“ Svitavy
N. Gernětová - O. Gurevičová — KÁČATKO
Hlavní patron: MěstNV - odbor školství
28. 12. Lidové divadlo JKP ROH Svitavy, nositel Krajské ceny V. K. Klicpery
Konstantin Simonov — RUSKÁ OTÁZKA
Udělena Cena Východočeského KNV
Hlavní patron: Vlněna n. p. Brněnec

1973 — I. národní přehlídka RSDH

Od roku 1973 se stal hlavní cenou Putovní pohár A. P. Čechova

2. 11. DO ZK ROH PAL Magneton Kroměříž
E. Braginskij - E. Rjazanov —
SPOLUPRACOVNÍCI
Hlavní patron: VIGONA, podnikové ředitelství Svitavy
9. 11. Divadlo Na okraji Praha 6
A. Blok — DVANĀCT
Hlavní patron: ONV - odbor školství Svitavy
10. 11. Soubor Lidové konzervatoře Bratislava
M. Roščin — VALENTIN A VALENTINA
Hlavní patron: ADAST n. p. Polička
16. 11. SDK KaSS divadla Na kovárně Poděbrady
L. Andrejev — TEN, KTERÝ DOSTÁVÁ POLÍČKY
Hlavní patron: Viněna n. p. Brněnec
17. 11. Amatérská scéna KKP ROH Rožnov pod Radh.
Maxim Gorkij — FALEŠNÁ MINCE
Držitel Poháru A. P. Čechova 1973
Hlavní patron: HEDVA n. p. Moravská Třebová
23. 11. Divadlo pro 111 České Budějovice
N. V. Gogol — ŽENITBA
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy
24. 11. Satirické divadlo Všeodborového domu kultury Burgas (BLR)
N. V. Gogol — ŽENITBA
Hlavní patron: ONV Svitavy
28. 11. Dětský dramatický kroužek ZK Karosa Vysoké Mýto
A. Losev — MALÝ HÉRAKLES
Hlavní patron: ONV - odbor školství Svitavy
30. 11. Dramatický odbor TYL MOB Chabařovice
E. Rannet — KRIMINÁLNÍ TANGO
Hlavní patron: VERTEX, podnikové ředitelství Litomyšl
1. 12. Divadelní soubor I. ZK ROH Škoda Plzeň
N. V. Gogol — MRTVÉ DUŠE
Hlavní patron: TOS n. p. Svitavy
7. 12. Malé divadlo Jitřenka - soubor „C“ Svitavy
J. Švarc — MOŘSKÝ CAR
Hlavní patron: MěstNV Svitavy
7. 12. Divadelní soubor DUHA ORS Rychnov nad Kněž.
M. Badžijev — SOUBOJ
Hlavní patron: OSP Svitavy

8. 12. Lidové divadlo JKP ROH Svitavy - nositel Krajské ceny V. K. Klicpery
A. Vampilov — ČERVNOVÉ LOUČENÍ
Hlavní patron: Vigona n. p. závod 3 Svitavy

1974 — II. národní přehlídka RSDH

1. 11. Divadelní soubor Makyta, nositel vyznamenání
Za vynikající práci, při Domu kultury ROH Púchov
Leonid Leonov — ZLATÝ KOČÁR
Hlavní patron: Vigona, podnik. ředitelství Svitavy
8. 11. Lidové divadlo Jenisejského Paláce kultury
Krasnojarské oblasti SSSR
A. S. Makarenko — BUŇ ZDRÁV, ČLOVĚČE
Hlavní patron: ONV Svitavy
9. 11. Divadelní soubor JIRÁSEK Domu odborů Chocně
Leonid Leonov — ZLATÝ KOČÁR
Hlavní patron: VERTEX, podnikové ředitelství
Litomyšl
15. 11. Stálá amatérská scéna KP ROH Rožnov pod
Radhoštěm
Alexej Arbuzov — NÁŠ MILÝ STARÝ DŮM
Hlavní patron: OV ČSČK Svitavy
16. 11. VIA OV SSM Praha 6
Michail Bulgakov — PONTSKÝ PILÁT
Hlavní patron: Vlněna n. p. Brněnec
22. 11. Divadelní soubor Z. Štěpánka ZK ROH Slavia
Fatra Napajedla
Alexandr Volodin — PĚT VEČERŮ
Hlavní patron: HEDVA n. p. Moravská Třebová
23. 11. Divadelní soubor HÁLEK Klubu dopravy a spojů
Nymburk
Maxim Gorkij — VASSA ŽELEZNOVOVÁ
Hlavní patron: Adast n. p. Polička
26. 11. Mládežnický soubor JKP Vysočina Polička
Mass-Červinskij-Rajkin — TŘI POMERANČE
Hlavní patron: JZD Lačnov
29. 11. Divadlo mladých TJ Sokol JZD Vysoká Libeň
Mělnické Vtelno
E. Braginskij - E. Rjazanov — JEDNOU
NA SILVESTRA
Držitel Poháru A. P. Čechova 1974
Hlavní patron: Technolen Svitavy
30. 11. Divadelní soubor Ivana Olbrachtů Tábor
A. P. Čechov — BENEFICE
(Námluvy, Na hlavní silnici)
Hlavní patron: TOS n. p. Svitavy

1975 — III. národní přehlídka RSDH

31. 10. Divadelní studio OB Dobkovič
Alexandr Vampilov — LIDĚ, KDE JSTE?
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy
7. 11. Ukrajinské národní divadlo v Prešově
Mustaj Karim — KDYŽ MĚ OPUSTÍŠ
(Ajhulina krajina)
Hlavní patron: Adast n. p. Polička
14. 11. Divadelní soubor JIRÍ při KaSS Poděbrady
Andrej Makajonak — TRIBUNÁL
Držitel Poháru A. P. Čechova 1975
Hlavní patron: OV ČSČK Svitavy
15. 11. Divadelní soubor Excelsior při OV SSM Praha 6
A. P. Čechov — ZINA TI POSÍLÁ PUSU
(Dentista, Šperky, Bankovní jubileum)
Hlavní patron: OV SSM Svitavy
21. 11. Divadelní soubor TJ Sokol Bystré u Poličky
E. Braginskij - E. Rjazanov — PŘÍBUZNÍ
Hlavní patron: TOS n. p. Svitavy
22. 11. Divadelní soubor Obvodního kulturního domu
Praha 4
Maxim Gorkij — JEGOR BULYČOV A TI DRUZÍ
Hlavní patron: OV Českého svazu žen Svitavy
28. 11. Divadelní soubor KKP Čelákovice
Sergej Jesenin — ANNA SNĚGINA
Hlavní patron: VERTEX, podnikové ředitelství
Litomyšl
29. 11. Divadelní soubor Makyta při Domu kultury ROH
Púchov
Vsevolod Višněvskij — OPTIMISTICKÁ
TRAGÉDIE
Hlavní patron: Vigona, podnikové ředitelství
Svitavy

1976 — IV. národní přehlídka RSDH

5. 11. Divadelní soubor SZK ROH Nové Město nad Met.
A. P. Čechov — R A C E K
Hlavní patron: Adast n. p. Polička
6. 11. Ukrajinské národní divadlo v Prešově
Julius Edlis — ČERVEN, POČÁTEK LĚTA
Hlavní patron: ONV a OV SČSP Svitavy
12. 11. Divadelní soubor TYL při OB Říčany
Alexej Arbuzov — ROMANCE VE TŘECH
Hlavní patron: Hedva, podnikové ředitelství
Moravská Třebová

13. 11. Divadelní soubor I. ZK ROH Škoda Plzeň
Michail Bulgakov — M O L I Ě R E
Hlavní patron: TOS n. p. Svitavy
17. 11. Divadelní soubor DK ROH ZVÚ Hradec Králové
Velemír Chlebnikov — J Ā A R U S K O
Hlavní patron: OV SSM Svitavy
17. 11. Recitační studio OKS Svitavy
A. P. Čechov — M E D V Ě D — N Ā M L U V Y
Hlavní patron: OV SSM Svitavy
19. 11. Divadelní soubor V. K. Klicpera při OB Radonice
A. Arkanov - G. Gorin — S V A T B A P R O
800 M I L I Ō Ň Ů
Hlavní patron: OV ČSČK Svitavy
20. 11. Divadelní soubor ZK Svit, ZPS a Rudý říjen
Gottwaldov
A. N. Ostrovskij — K D O H L E D Ā , N A J D E
(Ženitba Balzaminova)
Držitel Poháru A. P. Čechova 1976
Hlavní patron: VERTEX, závod 01 a podnikové
ředitelství Litomyšl
26. 11. Divadelní soubor ZK ROH n. p. IMUNA Šarišské
Michalany
Čingiz Ajtmanov — M A T Č I N O P O L E
Hlavní patron: Vigona, podnikové ředitelství
Svitavy
27. 11. Lidové divadlo JKP ROH Svitavy, nositel Krajské
ceny V. K. Klicpery
Alexandr Vampilov — S T A R Š Í S Y N
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy

1977 — V. národní přehlídka RSDH

4. 11. Divadelní soubor VLAST Braník Praha 4
Julius Edlis — K D E Ž J E S T , A B E L E , B R A T R
T V Ů J ?
Hlavní patron: Vigona, podnikové ředitelství
Svitavy
5. 11. Divadelní soubor J. K. Tyl Železný Brod
Michail Roščin — M A N Ž E L Ě H L E D A J Í B Y T
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy
7. 11. Ukrajinské národní divadlo Prešov
Nikolaj Pogodin — K R E M E L S K Ý O R L O J
Hlavní patron: OV NF Svitavy
11. 11. Dům kultury ROH ZVÚ Hradec Králové
Valentin Katajev — Z T Ř E Š T Ě N Ā N E D Ě L E
Hlavní patron: ČSČK Svitavy

12. 11. Divadelní soubor Karel Čapek Chomutov
Grigorij Gorin — . . . Z A P O M E Ň T E N A
H Ě R O S T R A T A
Hlavní patron: TOS n. p. Svitavy
16. 11. Divadelní soubor DOPRAPO Praha 7
S. a P. Weigovi — K D Y Ž P E T R U Š K A
S K O C O U R E M H R Ā L I D I V A D L O
Hlavní patron: OSP Svitavy
18. 11. Divadelní soubor Klicpera Jihlava
A. S. Makarenko — Z A Č I N Ā M E Ž Í T
Hlavní patron: OV SSM Svitavy a MěV SSM
19. 11. Divadelní soubor JIŘÍ Poděbrady
A. S. Puškin — E V Ž E N O N Ě G I N
Hlavní patron: VERTEX, podnikové ředitelství
Litomyšl
25. 11. Divadelní soubor TYL Rakovník
Boris Vasiljev — A J I T R A J S O U Z D E T I C H Ā
Držitel Poháru A. P. Čechova 1977
Hlavní patron: HEDVA 01 Moravská Třebová
26. 11. Divadelní soubor CHZJD Bratislava
Rustan Ibrahimbekov — Ž E N A Z A Z E L E N Ě M I
D V E Ř M I
Hlavní patron: ADAST n. p. Polička

1978 — VI. národní přehlídka RSDH

3. 11. Malé divadlo - amatérský soubor ZK ROH
SETUZA Ústí nad Labem
A. P. Čechov — R A C E K
Hlavní patron: ČSČK Svitavy
4. 11. Divadelní soubor SZK Bystřice u Benešova
A. P. Čechov — S T R Ý Č E K V Ā Ň A
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy
10. 11. Mladé divadlo - Kulturní dům ROH Dukla
Pardubice
Grigorij Gorin — T H Y L U L E N S P I E G E L
Hlavní patron: Státní statek Svitavy
11. 11. Divadlo DIALOG ZK ROH Škoda Plzeň
E. Radzinskij — R O Z H O V O R Y S E S O K R A T E M
Držitel Poháru A. P. Čechova 1978
Hlavní patron: TOS n. p. Svitavy
17. 11. Divadlo pro 111 Městského domu kultury České
Budějovice
Alexej Arbuzov — I R K U T S K Ā H I S T O R I E
Hlavní patron: OSP Svitavy
18. 11. Dramatický soubor ZK ROH skláren KAVALIER
Sázava

- Raimundus Samulevičius — MOST DO DALEKÉ NOCI
Hlavní patron: SKLO-UNION Vertex k. p.,
podnikové ředitelství Litomyšl
24. 11. Divadlo Hanácké obce ZK ROH Železářny n. p. Prostějov
Leonid Leonov - Marie Voříšková — POHÁDKA ZE STARÉHO LESA
Hlavní patron: Hedva, podnikové ředitelství Moravská Třebová
25. 11. Divadelní soubor ZK ROH Boletice nad Labem Julius Edlis — MŠE ZA PANNU
Hlavní patron: ADAŠT n. p. Polička
1. 12. Divadelní soubor Kolár DK ROH AZNP Mladá Boleslav
Alexandr Vampilov — HISTORKY Z VENKOVSKÉHO HOTELU
Hlavní patron: Vigona, podnikové ředitelství Svitavy
2. 12. Novorossijské Lidové divadlo Alexandr Štejn — MEZI LINIEMI
Hlavní patron: OV SČSP Svitavy

1979 — VII. národní přehlídka RSDH

2. 11. Divadelní soubor MěKS Prachatice Maxim Gorkij — NA DNĚ
Držitel Poháru A. P. Čechova 1979
Hlavní patron: Vigona, podnikové ředitelství Svitavy
3. 11. Amatérské divadelní studio při KP Trutnov Andrej Kutěrnickij — N I N A
Hlavní patron: OV ČSČK Svitavy
4. 11. Divadlo Svatoboj DK ROH Zbrojovka n. p. Brno Mar Badžijev — D U E L
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy
5. 11. Lidové divadlo JKP ROH Svitavy, nositel Krajské ceny V. K. Klicpery Boris Lavreněv — JEDENAČTYŘICÁTÝ
Hlavní patron: Státní statek Svitavy
6. 11. Divadelní soubor SZK ROH Kroměříž A. P. Čechov — DRAMATIZOVANÉ POVÍDKY
Hlavní patron: OV SČSP, OV NF, MěV SČSP, MěV NF Svitavy
7. 11. Divadlo Lucerna Kulturního domu hlavního města Prahy

- V. M. Šukšin — CHARAKTERY
Hlavní patron: TOS n. p. Svitavy
8. 11. Divadlo pro 111 České Budějovice V. M. Šukšin — ENERGIČTÍ LIDÉ
Hlavní patron: Hedva, podnikové ředitelství Moravská Třebová
9. 11. Divadelní soubor TYL při MěKS Rakovník Eduard Šim — SETKALI SE DVA
Hlavní patron: SKLO-UNION Vertex k. p., podnikové ředitelství Litomyšl
10. 11. Divadelní soubor Makyta Domu kultury ROH Púchov
N. V. Gogol — R E V I Z O R
Hlavní patron: ADAŠT n. p. Polička
- 1980 — VIII. národní přehlídka RSDH**
1. 11. Divadelní soubor Domu kultury pracujících ŽSKG Vítkovice
N. V. Gogol — Ž E N I T B A
Hlavní patron: ADAŠT n. p. Polička
2. 11. Divadelní soubor MěKS Prachatice Leonid Andrejev — TEN, KTERÝ DOSTÁVÁ POLÍČKY
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy
3. 11. Divadelní soubor Karel Čapek ZK železničářů Chomutov
E. Braginskij - E. Rjazanov — P O K R Y T C I
Hlavní patron: TOS k. p. Svitavy
4. 11. Divadlo Svatoboj DK ROH Zbrojovka Brno Valentin Krasnogorov — TAK KDO, K ČERTU, ODEJDE?
Držitel Poháru A. P. Čechova 1980
Hlavní patron: Vigona n. p. Svitavy
5. 11. Divadelní soubor Čapek SZK ROH Uherské Hradiště Viktor Tendrjakov — NOC PO MATURITĚ
Hlavní patron: OV SSM Svitavy
6. 11. Divadelní soubor SZK Bystřice u Benešova E. Braginskij - E. Rjazanov — S NEJČISTŠIMI ŮMYSLY
Hlavní patron: OV ČSČK Svitavy
7. 11. Divadelní soubor ZK ROH skláren KAVALIER Sázava
A. P. Čechov — I V A N O V
Hlavní patron: SKLO-UNION Vertex k. p., podnikové ředitelství Litomyšl

8. 11. Divadelní soubor Domu kultury ROH Handlová
A. N. Ostrovskij — VINÍCI BEZ VINY
Hlavní patron: OV SČSP Svitavy

1981 — IX. národní přehlídka RSDH

30. 10. Lidové divadlo SK ROH Svitavy, nositel Krajské
ceny V. K. Klicpery
A. N. Ostrovskij — POZDNÍ LÁSKA
Hlavní patron: TOS k. p. Svitavy
31. 10. Sokolovské hornické divadlo, divadelní soubor
HDKT Sokolov
A. P. Čechov — TŘI SESTRY
Hlavní patron: Vigona, podnikové ředitelství
Svitavy
1. 11. Divadelní soubor ZK Mistra Aloise Jiráska
Hronov
E. Braginskij - E. Rjazanov — S Ů V A
Hlavní patron: OV ČSČK Svitavy
2. 11. Dělnické divadlo Brno
Ion Druce — SVÁTOST NEJSVĚTĚJŠÍ
Hlavní patron: Adast n. p. Polička
3. 11. Divadelní soubor TYL při MěKS Rakovník
V. Rozov — HLEDÁNÍ RADOSTI
Hlavní patron: Hedva, podnikové ředitelství
Moravská Třebová
4. 11. Divadelní soubor I. ZŠ a JKP ROH Vysočina
Polička
A. Tolstoj - E. Borisová — TAJEMSTVÍ
ZLATÉHO KLÍČKU
Hlavní patron: ONV - odbor školství Svitavy
4. 11. Divadlo Lucerna Kulturního domu hlavního
města Prahy
A. Mitta — SVIŤ, SVIŤ, MÁ HVĚZDO
Držitel Poháru A. P. Čechova 1981
Hlavní patron: OV SSM Svitavy
5. 11. Malé divadlo - soubor ZK ROH SETUZA Ústí nad
Labem
A. Jakubovskij — OKO ANTIKRISTOVO
Hlavní patron: SKLO-UNION Vertex k. p.,
podnikové ředitelství Litomyšl
6. 11. Malá scéna LŠU a OKS Gottwaldov
A. Arbuzov — IRKUTSKÁ HISTORIE
Hlavní patron: OV SČSP Svitavy
7. 11. Divadelní soubor DISK při MěDO Trnava -
Kopánka

- A. Vampilov — LOV NA KACHNY
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy

1982 — X. národní přehlídka RSDH

30. 10. Divadlo mladých Vysoká Libeň
Maxim Gorkij — MĚŠTÁCI
Hlavní patron: TOS k. p. Svitavy
31. 10. Divadelní soubor ZK ROH Přerovské strojírný
n. p. Přerov
Grigorij Gorin — F E N O M É N I
Hlavní patron: Okresní výbor ČSČK
1. 11. Divadlo Svatoboj DK ROH Zbrojovka Brno
Olga Pavlovová — PODRUHÉ VSTOUPIT DO
TĚŽE ŘEKY
Hlavní patron: Hedva, podnikové ředitelství
Moravská Třebová
2. 11. Dělnické divadlo Brno
Mark Rozovskij — PŘÍBĚH KONĚ
Držitel Poháru A. P. Čechova 1982
Hlavní patron: Vigona, podnikové ředitelství
Svitavy
3. 11. Dramatický odbor Jirásek KD ROH Úpice
A. S. Gribojedov — HOŘE Z ROZUMU
Hlavní patron: Adast k. p. Polička
4. 11. Divadelní soubor TYL KKP Čelákovice
Bulat Okudžava — VZESTUP A PÁD AGENTA
ŠIPOVA
Hlavní patron: OV SSM Svitavy
4. 11. Divadlo pro 111 České Budějovice
Alexandr Gelman — MY, NIŽE PODEPSANÍ
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy
5. 11. Amatérské divadlo SKP Havlíčkův Brod
N. V. Gogol — Ž E N I T B A
Hlavní patron: SKLO-UNION Vertex k. p.,
podnikové ředitelství Litomyšl
6. 11. Divadelní soubor TYL KKP Čelákovice
Leonid Rochmanov — NEKLIDNÉ STÁŘI
Hlavní patron: OV SČSP Svitavy

1983 — XI. národní přehlídka RSDH

30. 10. Divadlo Ivana Olbrachtů při JKP Semily
Adriana a Petr Turovi — VELVYSLANKYNĚ
Hlavní patron: Vigona, podnikové ředitelství
Svitavy
31. 10. Divadelní soubor TYL Železný Brod
Viktor Rozov — HNÍZDO TETŘEVA HLUŠCE

- Hlavní patron: Adast k. p. Polička
1. 11. Divadlo Post scriptum SZK ROH Výstavba hlavního města Prahy
V. Šukšin — A PO RĀNU SE PROBUDILI
Hlavní patron: Hedva, podnikové ředitelství Moravská Třebová
 2. 11. Amatérská scéna Jihomoravského divadla Znojmo
A. Tolstoj - J. Čapoun — DOBRODRUŽSTVÍ DŘEVĚNÉHO PANÁČKA
Hlavní patron: ONV - odbor školství, ODPM Svitavy
 3. 11. Lidové divadlo města Vyborg (SSSR)
M. Vorfolomějev — SVATÝ A HRĚŠNÝ
Hlavní patron: OV SSM Svitavy
 3. 11. Gatčinské dramatické divadlo - studio (SSSR)
V. Kondratěv — S A Š K A
Hlavní patron: OV NF, OV SČSP Svitavy
 4. 11. Sokolovské hornické divadlo Sokolov
Ion Druce — PTÁCI NAŠÍ MLADOSTI
Držitel Poháru A. P. Čechova 1983
Hlavní patron: SKLO-UNION Vertex k. p., podnikové ředitelství Litomyšl
 5. 11. Divadelní soubor DISK při MěDO Trnava - Kopánka
A. P. Čechov — I V A N O V
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy, OV ČSZ a MěV ČSZ Svitavy

1984 — XII. národní přehlídka RSDH

3. 11. Lidové divadlo JKP ROH Svitavy, nositel Krajské ceny V. K. Klicpery
V. Rasputin — ŽIJ A PAMATUJ
Hlavní patron: OV ČSČK Svitavy
4. 11. Divadlo Šupina Vodňany
Alexandr Mitta — JOHANKA 1920
Držitel Poháru A. P. Čechova 1984
Hlavní patron: Hedva, podnikové ředitelství Moravská Třebová
5. 11. Divadlo pro 111 České Budějovice
N. V. Gogol — MRTVÉ DUŠE
Hlavní patron: TOS k. p. Svitavy
6. 11. Divadelní soubor IRIS při Obvodním kulturním domě Praha 6
Eva Rolečková — HISTORIE O KRALEVICI
VASILIJ ZLATOVLASÉM Z ČESKÉ ZEMĚ

- A O PRINCEZNĚ POLIMESTŘE
Z FRANCOUZSKÉ ZEMĚ
Hlavní patron: OV SSM Svitavy
6. 11. Divadlo Lucerna Kulturního domu hlavního města Prahy
V. Katajev — KVADRATURA KRUHU
Hlavní patron: OV SČSP Svitavy
 7. 11. Divadelní soubor Domu kultury Krupka
V. N. Ostrovskij — B O U Ř E
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy
 8. 11. Divadelní studio OB Maššov
Kazys Saja — BÝK KLEMENS
Hlavní patron: SKLO-UNION Vertex k. p., podnikové ředitelství Litomyšl
 9. 11. Divadelní soubor Hvědoslav při Domě ČSP
Spíšská Nová Ves
A. Vampilov — STARŠÍ SYN
Hlavní patron: Vigona, podnikové ředitelství Svitavy

1985 — XIII. národní přehlídka RSDH

2. 11. Divadlo Svatoboj ZK ROH Zbrojovka Brno
Julius Edlis — Ů P L N Ě K
Hlavní patron: Adast k. p. Polička
3. 11. Divadelní soubor ANFAS při MěKS Černošice
Michail Šolochov, dramaturgie Eva a Vladimír Zajícovi — ŠTVANEC NA HLAVNÍ TRŽDĚ SVĚTA
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy
4. 11. Divadelní soubor DOPRAPO Domu kultury DP Praha
A. N. Tolstoj — PINOKIJO
aneb Putování za odvahou
Hlavní patron: OV SSM a TOS k. p. Svitavy
4. 11. Lidové divadlo SK ROH Svitavy, nositel Krajské ceny V. K. Klicpery
Boris Vasiljev — A ZBYLO JEN TICHŮ
Hlavní patron: OV ČSČK Svitavy
5. 11. Divadelní klub SKP ROH Kraslice
A. P. Čechov — MEDVĚD, NĀMLUVY, VÝROČÍ
Hlavní patron: Vigona, podnikové ředitelství Svitavy
6. 11. Divadelní soubor Radost ZK ROH Optimit Odry
Vasilij Šukšin — C H A R A K T E Ř I
Držitel Poháru A. P. Čechova 1985
Hlavní patron: Hedva, podnikové ředitelství

-
- Moravská Třebová
7. 11. Lidové divadlo Domu kultury Nizami obce
Mardakjany - Baku, Azerbajdžánská SSR
Eldar Bachyšem — M E L I K M A M E D
Hlavní patron: OV SČSP Svitavy
8. 11. Zasloužilý kolektiv ZUČ, divadelní soubor Makytá
Domu kultury ROH Púchov, nositel vyznamenání
Za vynikající práci
Maxim Gorkij — M Ě Š Ť Ā C I
Hlavní patron: SKLO-UNION Vertex k. p.,
podnikové ředitelství Litomyšl

1986 — XIV. národní přehlídka RSDH

2. 11. Divadelní soubor E. Vojana ZK ROH Vigona 09
Brněnec
Alexej Dudarev — NA PRAHU ŽIVOTA
Hlavní patron: Vigona, podnikové ředitelství
Svitavy
3. 11. Dramatický odbor A. Jirásek ZK ROH Úpice
Nodar Dumbadze — ZÁKON VĚČNOSTI
Hlavní patron: OV ČSČK Svitavy
4. 11. Divadlo AHA! MěKS Lysá nad Labem
A. P. Čechov — SVŮJ K SVĚMU
Držitel Poháru A. P. Čechova 1986
Hlavní patron: Vigona, podnikové ředitelství
Svitavy
5. 11. Divadlo pro 111 České Budějovice
D. I. Fonvizin — AŤ ŽIJE PARÍŽ (Brigádýr)
Hlavní patron: Technolen n. p. Svitavy
5. 11. Divadelní studio E. F. Burian SK ROH Tanvald
Grigorij Gorin — ZAPOMĚŇTE NA
HÉROSTRATA
Hlavní patron: ADAŠT k. p. Polička
6. 11. Divadelní soubor TYL při MěKS Rakovník
Jevgenij Švarc — S T Í N
Hlavní patron: SKLO-UNION Vertex k. p.,
podnikové ředitelství Litomyšl
7. 11. Divadlo Cyindr Obvodního kulturního
a vzdělávacího střediska Brno III
Ilja Erenburg — T R U S T
Hlavní patron: HEDVA n. p. Moravská Třebová
8. 11. Divadelní soubor DISK Kopánka MěKS KD AK
Trnava
A. P. Čechov — NĀMLUVY, SVATBA, JUBILEUM
Hlavní patron: TOS k. p. Svitavy

-
9. 11. Divadelní studio v Čechovově ulici, soubor
Lidového divadla Moskevského chemicko-
technologického institutu D. I. Mendělejeva
M. Ščepenko — JEDNOU RĀNO PŘED
SOUMLAKEM
Hlavní patron: OV SČSP Svitavy

**SLOŽENÍ POROTY V JEDNOTLIVÝCH ROČNÍCÍCH
FESTIVALU A NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY RUSKÝCH
A SOVĚTSKÝCH DIVADELNÍCH HER**

- 1972 Václav Vavroušek, ředitel KKS Hradec Králové -
předseda poroty
Kamila Marková, KKS Hradec Králové - tajemnice
poroty,
členové poroty:
Radek Kolesa, ředitel DVÚ Hradec Králové
Břetislav Lelek, promovaný sociolog, Hradec
Králové
Dr. Petr Průša, divadelní kritik, Hradec Králové
Jan Hiller, vedoucí odboru kultury ONV Svitavy
- 1973 Radek Kolesa, ředitel DVÚ Hradec Králové -
předseda poroty,
Kamila Marková, KKS Hradec Králové - tajemnice
poroty,
členové poroty:
Václav Vavroušek, ředitel KKS Hradec Králové
Adolf Křešnička, KKS Hradec Králové
Dr. Petr Průša, divadelní kritik, Hradec Králové
Radek Bartoník, herec DVÚ Hradec Králové
- 1974 Doc. dr. M. Mikulášek, CSc., katedra divadelní
vědy UJEP Brno - předseda poroty,
Alena Gasparičová, KKS Hradec Králové -
tajemnice poroty,
členové poroty:
Václav Vavroušek, ředitel KKS Hradec Králové
Jan Novák, režisér DVÚ Hradec Králové
Miroslav Vildman, režisér DVÚ Hradec Králové
Alena Kalábová, prom. historička, Městský dům
osvěty Brno
Jiří Kareš, JKP ROH Svitavy, předseda řídicího
výboru přehlídky
- 1975 Miroslav Vildman, režisér Divadla J. Wolkera
Praha - předseda poroty,
Alena Gasparičová, KKS Hradec Králové - tajemnice
poroty,
členové poroty:
Petr Janiš, dramaturg DVÚ Hradec Králové
Adolf Křešnička, KKS Hradec Králové

Břetislav Lelek, promovaný sociolog, Hradec
Králové
Jiří Kareš, JKP ROH Svitavy, předseda řídicího
výboru přehlídky

- 1976 Miroslav Vildman, režisér Divadla J. Wolkera
Praha - předseda poroty,
Alena Gasparičová, KKS Hradec Králové,
tajemnice poroty,
členové poroty:
Petr Janiš, dramaturg DVÚ Hradec Králové
Břetislav Lelek, promovaný sociolog, Hradec
Králové
Josef Vavříčka, člen Ústředního poradního sboru
pro divadlo
Jiří Kareš, JKP Svitavy, předseda řídicího výboru
přehlídky
- 1977 Miroslav Vildman, režisér Divadla Jiřího Wolkera
Praha - předseda poroty,
Adolf Křešnička, KKS Hradec Králové - tajemník
poroty,
členové poroty:
Petr Janiš, dramaturg DVÚ Hradec Králové
Břetislav Lelek, promovaný sociolog, Hradec
Králové
Zdeněk Pavel, divadelní výtvarník, Praha
- 1978 Viktor Oktábec, ÚKVČ Praha - předseda poroty,
Blanka Futterová, KKS Hradec Králové - tajemnice
poroty,
členové poroty:
Richard Mihula, režisér, Brno
Zdeněk Pošíval, režisér, Praha
Jiří Kareš, JKP ROH Svitavy, předseda řídicího
výboru přehlídky
Břetislav Lelek, promovaný sociolog, Hradec
Králové
Jetr Janiš, dramaturg, Hradec Králové
- 1979 Doc. dr. Jan Císař, CSc., Praha - předseda poroty
Blanka Futterová, KKS Hradec Králové - tajemnice
poroty,
členové poroty:
Viktor Oktábec, ÚKVČ Praha

-
- Břetislav Lelek, promováný sociolog, Hradec Králové
Zdeněk Pošíval, režisér, Praha
Prof. dr. Vojtěch Trapl, režisér, Praha
Antonín Vorel, výtvarník Divadla bratří Mrštíků Brno
- 1980 Doc. dr. Jan Císař, CSc., Praha - předseda poroty
Miroslava Císařová, KKS Hradec Králové -
tajemnice poroty,
členové poroty:
Ivan Bednář, dramatik a spisovatel, Praha
Břetislav Lelek, promováný sociolog, Hradec Králové
Viktor Oktábec, ÚKVČ Praha
Zdeněk Pošíval, režisér, Praha
- 1981 Doc. dr. Jan Císař, CSc., Praha - předseda poroty
Miroslava Císařová, KKS Hradec Králové -
tajemnice poroty,
členové poroty:
Antonín Bašta, režisér Malého divadla České Budějovice
Ivan Bednář, dramatik a spisovatel, Praha
Břetislav Lelek, promováný sociolog, Hradec Králové
Viktor Oktábec, ÚKVČ Praha
Antonín Vorel, výtvarník Divadla bratří Mrštíků Brno
- 1982 Doc. dr. Jan Císař, CSc., Praha - předseda poroty
Miroslava Císařová, KKS Hradec Králové -
tajemnice poroty,
členové poroty:
Antonín Bašta, režisér Malého divadla České Budějovice
Břetislav Lelek, promováný sociolog, Hradec Králové
Viktor Oktábec, ÚKVČ Praha
Zdeněk Pošíval, režisér, Praha
- 1983 Zasl. umělec Milan Fridrich, režisér Jihočeského divadla České Budějovice - předseda poroty
Leona Primová, ÚKVČ Praha - tajemnice poroty,
členové poroty:
Rudolf Felzmann, režisér Divadla pracujících Most
-

-
- Břetislav Lelek, promováný sociolog, Hradec Králové
Libuše Zbořilová, vedoucí oddělení ZUČ KKS Brno
Romana Tůmová, výtvarnice Divadla pracujících Most
- 1984 Zasl. umělec Milan Fridrich, režisér Jihočeského divadla České Budějovice - předseda poroty
Dr. Jana Paterová, ÚKVČ Praha - tajemnice poroty,
členové poroty:
Radoslav Lošťák, dramaturg Národního divadla Praha
Jan Vedral, dramaturg Čs. rozhlasu, Praha
Věra Tašlová, Divadelní ústav Praha
- 1985 Zasl. umělec Milan Fridrich, režisér Jihočeského divadla České Budějovice - předseda poroty
Dr. Jana Paterová, ÚKVČ Praha - tajemnice poroty,
členové poroty:
Dr. Daria Mrázová, dramaturgyně Divadla S. K. Neumanna Praha
Alena Urbanová, divadelní kritička a teoretička, Praha
Radoslav Lošťák, dramaturg Národního divadla
Jan Nebeský, režisér Divadla S. K. Neumanna Praha
Jan Vedral, dramaturg Čs. rozhlasu Praha
- 1986 Václav Mareš, ředitel Divadla S. K. Neumanna Praha - předseda poroty,
Dr. Jana Paterová, ÚKVČ Praha - tajemnice poroty,
členové poroty:
Dr. Daria Mrázová, dramaturgyně Divadla S. K. Neumanna Praha
Alena Urbanová, divadelní kritička a teoretička, Praha
Michal Hess, scénograf Divadla S. K. Neumanna Praha
Radoslav Lošťák, dramaturg Národního divadla Praha
-

ZAKLÁDAJÍCÍ ŘÍDÍCÍ VÝBOR NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH DIVADELNÍCH HER VE SVITAVÁCH

Jiří Kareš, předseda JKP ROH Svitavy a předseda řídicího
výboru přehlídky

Oldřich Kabelka, ředitel JKP ROH Svitavy, tajemník
řídicího výboru přehlídky

členové:

Eva Slováková, ÚKVČ Praha

Josef Pobřísko, KV SČSP, KV SČSP Hradec Králové

František Rychtera, inspektor kultury Vč KNV Hradec
Králové

Radek Kolesa, ředitel DVÚ Hradec Králové

Václav Vavroušek, ředitel KKS Hradec Králové

Adolf Křešnička, pracovník KKS Hradec Králové

Dr. Petr Průša, pracovník KKS Hradec Králové

Jaroslav Suchý, tajemník OV NF Svitavy

Jaroslav Dobiáš, tajemník OV SČSP Svitavy

Ota Knirsch, člen OV SČSP Svitavy

Vojtěch Oliva, předseda OV SSM Svitavy

Boris Kvapil, tajemník OV SČDR Svitavy

Josef Baroň, předseda OOR Svitavy

Jan Hiller, vedoucí odboru kultury ONV Svitavy

Ing. Jan Pešl, předseda MěstNV Svitavy

Antonín Maňák, místopředseda MěstNV Svitavy

Alois Hejduk, předseda MV NF Svitavy

Vladimír Hanyk, ředitel OKS Svitavy

František Galita, pracovník OFS Svitavy

Ing. Ladislav Vrabec, redaktor Nového Svitavska, Svitavy

Jan Moravec, vedoucí Čedoku, Svitavy

Karel Nožka, ředitel RaJ Moravská Třebová

Lidmila Kružíková, inspektorka odboru kultury ONV,
Svitavy

ORGANIZAČNÍ ŠTÁB XV. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY RUSKÝCH A SOVĚTSKÝCH DIVADELNÍCH HER SVITAVY 1987

Jaroslav Suchý, místopředseda ONV Svitavy, předseda
organizačního štábu,

Jiří Kareš, vedoucí režisér Lidového divadla SK ROH
Svitavy, místopředseda organizačního štábu,

Oldřich Kabelka, ředitel SK ROH Svitavy, tajemník
organizačního štábu,

Helena Derahová, ekonomka SK ROH Svitavy, ekonomka
organizačního štábu,

členové organizačního štábu:

Ludmila Šmídová, pracovnice ideologického oddělení
OV KSČ Svitavy

Lidmila Kružíková, vedoucí odboru kultury ONV Svitavy

Libor Zelinka, místopředseda MěstNV Svitavy

Jan Jílek, tajemník OV NF Svitavy

Jiřina Berlanová, tajemnice OOR Svitavy

Josef Peterka, tajemník OV SDR Svitavy

Jiří Novotný, tajemník OV SČSP Svitavy

stálí spolupracovníci organizačního štábu:

Karel Tomas, ÚKVČ Praha

Jiří Klapka, ČÚV SČSP Praha

Miroslava Císařová, KKS Hradec Králové

